

Personalpolitiken mot nya bottennapp

300 tidsbegränsade i september

De flesta får besked för bara en månad i taget • Facklig reservation

■ När det nya Brevnätet körde igång den 1 april var det meningen att alla tidsbegränsat anställda skulle sägas upp. Effektiviteten hos de nya maskinerna och den nya terminalorganisationen skulle göra dem överflödiga.

Istället blev det som bekant tvärtom. Alla som ville fick stanna och ytterligare ett antal tidsbegränsade anställdes.

Den 31 augusti löper dessa anställningar ut och frågan är vad som då ska hända. Den här gången vågar arbetsgivaren inte chansa lika hårt. Enligt den personalplanering som gjorts i terminalregionen behövs det ca 200 tidsbegränsat anställda samt ytterligare ca 100 förhöjda åtaganden för att klara driften under hösten.

Av dem som för närvarande är tidsbegränsat anställda inom regionen har ca 170 plus ca 100 med förhöjda åtaganden förvärvat återanställningsrätt, dvs de har varit anställda i minst tolv månader de senaste två åren. Alla dessa kommer att erbjudas fortsatt anställning. MEN, det finns verkligen ett stort men, av de 170 som är helt tidsbegränsat anställda kommer endast ca 70 att erbjudas anställning under hela hösten, fram till den 31 december. Övriga kommer att anställas en månad i taget med besked kring den 20:e i varje månad om de får förlängt. Och av de 70 lyckliga kommer endast några få av dem som får heltid att erbjudas heltiden under hela perioden.

Anställningsbehov

Inte ens i den planering som arbetsgivaren själv gjort finns det någon grund för

denna hänsynslösa personalpolitik. Personalplaneringen visar på ett konstant underskott (= anställningsbehov) som är betydligt större än 70 personer under hela hösten.

Trots detta vill de inte ge fler anställning i de futtiga fyra månader som det handlar om. Dels tror de att undrens tid ännu inte är förbi vad Brevnätet beträffar; allt kan ju börja gå bättre än vad det hittills gjort! Dels anför de ekonomiska skäl.

Misslyckande

Det nya Brevnätet har så här långt blivit ett ekonomiskt och kvalitetsmässigt (för att inte tala om arbetsmiljö och arbetstrivsel!) misslyckande som allvarligt skadat Posten som företag. På något sätt ska nu detta repareras. De ansvariga visar ingen ödmjukhet och de försämrar inte *sina* löner och anställningsvillkor. Istället blir det naturligtvis de som har det allra sämst, de tidsbegränsade med en lön på uppskattningsvis en femtedel av regionchefens, som får ta smällarna.

Tillsvidareanställningar

Vi har från Terminalklubben krävt att merparten av de tidsbegränsat anställda ska få anställning åtminstone året ut. Vi har också krävt att ett antal av dem med längst anställningstid skall tillsvidareanställas. En del av dessa har nu varit tidsbegränsat anställda i två-tre år. Arbetsgivaren har svarat med att personalplaneringen för nästa år visar på ett överskott av personal och vägrar därför att ge någon fast anställning. De har redan glömt att så sent som i mars i år visade deras sk planering på ett överskott på 200 anställda den här hösten. Istället blev det alltså ett lika stort underskott; en felräkning på 400 anställda!

Vi har fått ett dåligt gensvar i de för-

handlingar som – på vår begäran – förts om personalbehov och anställningar. Ursprungligen tänkte de inte ge en enda mer än en månad; nu blir det ca 70 som får anställning året ut. Det är för få och ingen enda får tillsvidareanställning. Terminalklubben har därför reserverat sig mot de beslut som arbetsgivaren fattat.

Jan Åhman

Datorerna

Efter förfrågan från många medlemmar har Terminalklubben bett Personalstaben redogöra för hur tilldelningen av Postens hyr/köp-datorer gått till. Muntligen har till oss framförts att lottning skett på alla enheter. Antalet/enhet bestämdes av antalet sökande/enhet. Klubben har framfört kritik för att Posten flera gånger ändrat villkoren för att få vara med vid tilldelningen. Dessutom kan Klubben berätta att 5-6 regioner ute i landet tillskjutit pengar för att inköpa datorer till dem som blev utan. Regionledningen har tagit tills sig detta, och undersöker för närvarande om regionen kan hitta medel att finansiera en liknande tillskott.

Micke Täll

RALS-förhandlingarna börjar den 4 september

15.050 som lägsta sorterarlön!

■ Det löneavtal som för närvarande gäller är tvåårigt. Det andra avtalsåret, som sträcker sig från den 1 juli i år till och med den 30 juni nästa år, innebär att lönerna ska höjas med 3,3 procent. Dessutom avsattes i vårens affärsverksförhandlingar en pott på 10 miljoner för hela Brev. Till sist så skall Sth Klara i årets RALS lösa in den sk servicegruppspoten. Sammanlagt innebär detta att vi har en pott, beräknad per månad, som uppgår till drygt en miljon kronor. Av dessa pengar är varje anställd garanterad ett minimipåslag på 225 kr/mån, beräknat på heltid. När kostnaden för denna generella höjning räknats bort återstår ca 600.000 kronor. Det är om fördelningen av dessa pengar som årets RALS-förhandlingar handlar.

Terminalklubsstyrelsen föreslår att pengarna fördelas på följande sätt:

- Det generella beloppet höjs till 300 kr/månad
- De som (inklusive det generella påslaget) tjänar mindre än 15.050 kr/mån höjs till detta belopp. "Golvet" gäller lika för alla tre terminalerna.
- Pengar avsätts för att även höja tidsbegränsat anställda.
- Teknik- och servicepersonal förhandlas i likhet med förra året separat. För teknikerna finns också en särskild pott genom att deras förrätningstillägg skall lösas in i årets RALS.

På enheterna

Förhandlingarna kommer i år att i ännu högre grad än förra året ske ute på enheterna. Potten kommer att fördelas till enheterna i de regionala förhandlingarna och vissa saker kanske löses regionalt, men det mesta kommer som sagt att förhandlas mellan sektionerna och respektive chef.

Det kan tilläggas att de som har lön enligt någon av garantilönegrupperna (10.000 - 10.700 - 11.485 - 12.485) i nuvarande lönesystem - i praktiken enbart tidsbegränsat anställda - har fått sina

löner höjda med 300 kronor från den 1 juli. Denna höjning belastar inte RALS:en; de höjningar som vi kommer fram till där läggs ovanpå de 300 kronorna.

Förhandlingarna börjar den 4 september. De yrkanden som Terminalklubsstyrelsen

här presenterar är preliminära. Meningen är att de skall diskuteras i sektionerna; det slutliga yrkandet fastställs vid ett styrelsemöte den 3 september.

Jan Ahman

Chefernas skandaler gynnar Postens fiender

Alla vi postisar i Nätet har redan varit extra glada - ända sen första april. Hur roligt har det inte varit att under sommaren ha nöjet att för släkt och vänner förklara hur det egentligen förhåller sig. Hur elaka de nya maskinerna och hur lömsk programvaran är - påhittade långt där borta i utlandet.

Så kommer man till jobbet och får se stora bilder på *portochefen*, *chefsförhandlaren* och några till - på Expressens första sida. Man känner hur adrenalin rinner till och hur roligt det är att leva och producera! Ju längre man läser och ju fler tidningar man får tag på desto fler frågor börjar man ställa sig!

Vilket ansvar har vi vanliga för det här? Ta oss SEKO-medlemmar i huvudstaden: här låter vi vår långpendlande ombudsman sitta ensam och isolerad hemma i sin Stockholmslägenhet, så att han sen måste gå och fira femtioårsdagen med sina motparter! Hur kan vi göra så? Vilken brist på medmänsklighet!

Eller ta chefen som i vanliga fall bara får trycka frimärken istället för att klämma på bananer. Och mannen med lejonmanen som känner att han måste leva upp till sitt rykte - med eller utan cowboyhatt? Och direktören som växte upp på mörka Näckesslätten - inte kan han ha haft så roligt där, förutom att lära sig postnumren utantill? Hur tar vi hand om våra höjdare? Handen på hjärtat, när gav vi dem ett personligt handtag på sistone? (-VIP-svar räknas inte.)

Och så Dagens Nyheter! Som måste spara och gnetta för att gå runt. Inte har dom råd (eller vilja?) att sätta folk på - de riktigt stora frågorna. Vad ska man tycka om redaktionen för "Arbete och Pengar" som verkar ha svårt att se skillnaden mellan tio tusen kronor och tio miljarder.

En redaktion som skriver en helt berättigad artikel om vad som är representation och regler för den. Och en redaktion som hellre

skriver om denna omoral än att skriva om den "omoral" som berövade oss postanställda en pensionspeng på tio miljarder kronor. Köper jag en vara som är stulen eller en jag borde misstänka kan vara det - så åker jag dit för häleri eller häleriförseelse. Men får man göra så uppe i den högre maktens sfärer? Stal någon våra 10 000 000 000 kronor? Och vem tillät i så fall att dessa pengar försvann? Vem har tagit emot dom? Kan en finansminister vara "hälare" (Ann Wibble)? Vilka andra medverkade i det här?

Som lekman kan man bara undra. Men DN borde ha råd att låta en jurist (dyr?) eller journalist (billig?) undersöka detta. "Arbete och Pengar" frågar sig (hellre?) om den ekonomiska påfrestningen p.g.a. Nätproblemen leder till uppsägningar, än att ta reda på hur Postens underkapitalisering hänger ihop med världens största postrån. Antingen en tillfällighet eller bristande kommunikation i en stor redaktion.

Märkligt också med alla foton från 1992, som har legat och "växt till sig" så här inför lanseringen av City Mail i Göteborg och Malmö. City Mail som finansieras av storkapitalet för att storkapitalet och stora organisationer ska tjäna på storstadsporten. Den lilla människa som Expressen är så mån om får sedan betala för att Posten ska upprätthålla servicen i hela avlånga landet. När "rasar" Medelvensson i Expressens tappning mot detta? När får vi läsa om hur ett konkursfärdigt City Mail får bedriva produktion med statliga utbildningsbidrag.

Bonnier var bland de första av City Mails finansierare och har tjänat miljoner på lägre portokostnader. Bonnierägda tidningar skriver så positivt om City Mail och negativt om Posten - och väl timat? Tillfälligheter - där igen.

P-O Brandeker